

til Kommunen; der lignes paa Formue og Leilighed.

§ 6.

Skattepligtig i en Kommune er:

- a) Enhver, som i Kommunen har fast Bopæl, om han end i en Deel af Aaret har Bopæl i en anden Kommune i Kongeriget, naar den Tid, i hvilken han er fra-værende, ikke naaer 4 Maaneder. Han er da skattepligtig i Kommunen af sin fulde Indtægt, medmindre han i en anden Kommune i Kongeriget eller i flere andre eier faste Eiendomme eller Tiender, driver Næringsvei eller forestaer Embeder eller Bestillinger, som vedkomme disse Kommuner alene; thi i dette Tilfælde er han i sin egen Kommune kun skattepligtig af det Halve af den Indtægt, som han paa nogen af disse Maader har fra andre Kommuner.
- b) Enhver, som har fast Bopæl i Kommunen, men i et Tidsrum af 4 til 8 Maaneder har Bopæl i en anden Kommune i Kongeriget. Han er da kun skattepligtig i Kommunen af en forholdsmæssig Deel af sin Indtægt efter a).
- c) Enhver, som ikke har fast Bopæl i Kommunen eller som ikke opholder sig der i 4 Maaneder af Aaret, men som i den eier faste Eiendomme eller Tiender, driver Næringsvei eller forestaer Embeder eller Bestillinger, som udelukkende vedkomme Kommunen. Han er da skattepligtig i Kommunen af Halvdelen af den Indtægt, som han har fra nogen af disse Kilder, forsaavidt som han har Bopæl paa noget andet Sted i Kongeriget; boer han derimod udenfor dette, er han skattepligtig af den hele Indtægt.

Indenrigsministeren afgjør, hvorvidt Ud-lændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tage midlertidigt Ophold i en Kommune, ere skattepligtige, samt om deres Ophold efter de foreliggende Omstændigheder er at ansee som midlertidigt.

§ 7.

Indkomstskatten svares af al i Løbet af

Aaret 1864 falden Indtægt, bestaaende i Penge eller Gjenstande af Pengeværdi, som anvendes enten til egen eller til Families Underhold, Nytte eller Behagelighed, eller til Udvidelse af Næring eller Drift, eller til Formues Forøgelse, herunder indbefattet Livrente, Overlevelsesrente eller deslige, saa og til Gaver. Undtagen er den Formueforøgelse, der skeer ved Arv eller Forfud paa samme.

§ 8.

Skattepligtig er saaledes navnlig den Indtægt, som vedkommende Skatteyder har havt:

- a) Af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Søfart, Fiskeri eller hvilken-somhelst anden Næring, eller har oppebaaret som Bederlag for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken-somhelst Art.
- b) Ved Bortforpagtning, Bortkastning eller Udleie af rörligt eller urörligt Gods; den Leilighed, en Eier selv har beboet, beregnes som en Indtægt efter den Leie, som han ved Udleie deraf maatte have kunnet faae.
- c) Af et Embede eller en Bestilling, saasom Gage, Sportler, Naturalydelser eller Emolumenter, ligesom af Pension, Bartpenge, Klosterhævning, Livrente, Aftægt, Gaver og paa anden lignende Maade.
- d) Ved Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden- eller udenlandske Penge-Effekter, saa og af Kapitaler, der have været udlaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, med eller uden Forfrevning.

Fra al Indtægt, der hidrører fra Næringsbrug, fradrages, dog med Undtagelse af det, der er anvendt til egen og Families Underhold og Betjening de Udgifter, som have fundet Sted for at holde Næringen i Gang (Driftsomkostninger). Fra den Indtægt, som haves ved Embedsgage, maae de Udgifter til Kontoorhold m. v. fradrages, som Embedets Bestridelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet, maae føres til Afgang. Ligeledes maa Enhver fra sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagældende Aar af ham er udredet i directe Skatter og Kommunalafgifter, Tiender, Fæste-